

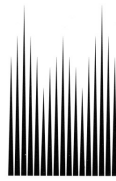
MOCIÓN CONXUNTA DE TODOS OS GRUPOS MUNICIPAIS PARA MANIFESTAR O APOIO ÁS PERSOAS REFUXIADAS AFGÁS, EN ESPECIAL MULLERES E NENAS QUE BUSCAN REFUXIO EN EUROPA

No pasado mes de agosto a situación humanitaria de Afganistán volveuse aínda máis crítica do que xa era, por causa dos últimos vinte anos de guerra-, con motivo da toma de Kabul por parte dos talibáns. Este feito provocou a caída do goberno afgán e a súa substitución, así como a fuxida das tropas e contixentes militares dos países accidentais, nomeadamente as norteamericanas. ACNUR estimou que so nesa provincia atopábanse 120.000 persoas desprazadas internas que fuxiran desde outras rexións diante do avance dos talibáns. Calcúlase que, no total, había 550.000 novos persoas desprazadas forzadas desde principios de ano, das que o 60 % son mulleres e menores, e a cifra vai en aumento cada día que pasa.

Catro décadas de violencia e conflito converteron Afganistán nun dos países máis violentos do mundo. Non se pode comprender a situación actual sen facer memoria e lembrar o acontecido ata hoxe. Os talibáns que agora se fotografían no palacio presidencial de Kabul son os fillos dos muyahidín a quen Estados Unidos facilitou financiamento e armamento moderno para destruír a República de Afganistán na década dos oitenta. Despois dos ataques do US, os EEUU promoveron durante as dúas últimas décadas a intervención militar da OTAN nese país, co resultado de máis de 50.000 civís asasinados, centos de millares de desprazamentos forzosos e bombardeas continuos sobre obxectivos civís, accións que contribuíron tamén a xerar a situación actual.

Unha responsabilidade que é compartida tamén pola Unión Europea que, desde 2008, deportou a Afganistán máis de 71.000 persoas argumentando que este era un país seguro. Unha responsabilidade directa europea que debería implicar a responsabilidade ética e moral de ter que adoptar medidas urxentes por parte dos EEUU, da UE e tamén de España como países estranxeiros que participaron na guerra e intervención militar en Afganistán. En xeral, toda a comunidade internacional e a ONU deben reaccionar ante o desastre que supuxeron os últimos vinte anos de intervención militar e guerra, e non deixar de súpeto abandonada a poboación á súa sorte como ocorreu este pasado mes de agosto.

Neste contexto devastador, especialmente preocupante e grave é a situación das mulleres e nenas afgás cuxos dereitos humanos quedan eliminados baixo o réxime talibán. A toma do poder en Afganistán do fundamentalismo talibán trae como consecuencia a desaparición das mulleres de calquera espazo público, unha ideoloxía que impón e leva ao extremo a lóxica patriarcal. A vida das mulleres e nenas supón en Afganistán vivir baixo unha violencia

CONCELLO DE SANTIAGO

institucional e ante calquera mínima infracción da interpretación talibán da lei islámica. A actual situación supón unha grave ameaza para a vida e a liberdade de ao redor de dezanove millóns de mulleres e nenas afgás. Na anterior etapa dos talibáns ao mando, entre 1996 e 2001, as mulleres carecerán de todos os dereitos, non podían saír da casa soas, nin sequera para acudir á atención sanitaria, como tampouco podían estudar, traballar, ou participar na vida social ou política. Urxe un compromiso da comunidade internacional e da UE coa igualdade de xénero, un compromiso real e inmediato que dea resposta as mulleres e nenas afgás. Nestes momentos dramáticos para o pobo afgán compre estar á altura e realizar un esforzo solidario para axudar a todo un pobo condenado á morte e o horror, que xa sabemos se vai cebar nos colectivos máis vulnerables e feminizados.

Tendo en conta a situación extrema, é necesario a creación dun corredor humanitario para persoas demandantes de asilo que queiran abandonar Afganistán; a suspensión do acordo UE-Turquía que impide chegar a territorio europeo a quen foxe dun país sumido no caos e eliminación do requisito de visado á cidadanía afgá que queira entrar en territorio Schengen, a paralización inmediata dos voos de deportación a Afganistán e reasentamento en condicións dignas das persoas retidas en campos de migrantes entre os distintos Estados membros da UE.

Desde as diferentes administracións públicas, tamén polo tanto desde a administración municipal, débese estar en condicións de ofrecer unha resposta solidaria e de defensa dos dereitos humanos da poboación e en especial dos millóns de mulleres e nenas que agora corren perigo inminente de seren lapidadas, torturadas, violadas e asasinadas por bailar, cantar, traballar ou estudar.

Durante o anterior mandato municipal, o 7 de setembro de 2015, aprobouse unha Declaración Institucional contando coa unanimidade do Pleno, sobre a crise humanitaria e o acollemento das persoas que buscan refuxio en Europa. Na Declaración recollíase que os Estados membros deben ser un espazo de referencia para a defensa da dignidade dos dereitos humanos, a ser capaces de ofrecer unha resposta integral e global á actual crise dos refuxiados. Polo tanto, a Corporación Municipal de Santiago de Compostela, conforme á especial filiación europea e vocación acolledora da cidade, debe colaborar de forma activa na solución da gran crise humanitaria afgá e manifestar a súa vontade de poñer a disposición das administracións públicas competentes a súa capacidade de acollida para contribuír, de forma solidaria, a resolver esta situación.

Por todo o exposto anteriormente, solicitamos ao pleno da Corporación a adopción do seguinte,

ACORDO:

1. Instar ao Goberno da Xunta de Galicia a que ofrezca ao Goberno español a súa vontade de acoller a refuxiados afgáns, particularmente mulleres e nenas, cuxos dereitos e vidas están en perigo no seu país.
2. Facer un chamamento á comunidade internacional para que inicie actuacións dirixidas a preservar a vida e os dereitos de todos os cidadáns afganos, en especial de mulleres e nenas.
3. Declarar ao municipio de Santiago de Compostela lugar de acollida de persoas refuxiadas afgás, particularmente de mulleres e nenas, pondo a disposición do Ministerio de Inclusión Social, Seguridade Social e Migracións tantas prazas como sexan posibles para colaborar a reducir o impacto humanitario deste desastre, en coordinación coas entidades do Terceiro Sector especializadas en acollida, e demostrar así que Santiago de Compostela é un municipio de Acollida tal como se declarou en 2015.
4. Instar ao Goberno de España a axilizar a tramitación das solicitudes de asilo de refuxiados afganos.
5. Trasladar este acordo á Xunta de Galicia, ao Ministerio de Asuntos Exteriores, Unión Europea e Cooperación; e ao Ministerio de Inclusión, Seguridade Social e Migracións.

En Santiago de Compostela, a 30 de setembro do 2021

Gumersindo Guinarte Cabada
Voceiro do grupo municipal do PSdeG-PSOE

Alejandro Sánchez-Brunete Varela
Voceiro do grupo municipal do PP

Marta Lois González
Voceira do grupo municipal de CA

Goretti Sanmartín Rei
Voceira do grupo municipal do BNG